

"สติเฟ่น อาร์ โควีย์" ...ครูแห่งความเป็นผู้นำ กางตำรานำสังคมไทยสู่... "KNOWLEDGE WORKER"

มติชนรายวัน วันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2547 ปีที่ 27 ฉบับที่ 9749

*หมายเหตุ - เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน ที่ผ่านมา ดร.สติเฟ่น อาร์ โควีย์ ผู้แต่ง "7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพ (THE 7 HABITS OF HIGHLY EFFECTIVE PEOPLE) หนังสือที่ได้รับการยกย่องจากนิตยสารฟอร์บให้เป็น 1 ใน 2 หนังสือที่มีอิทธิพลที่สุดในศตวรรษ 20 รับเชิญมาบรรยายเพื่อแบ่งปันประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมองค์กร การบริหารธุรกิจ การสร้างภาวะการเป็นผู้นำ พร้อมแนะนำหนังสือ : อุปนิสัยที่ 8 : จากประสิทธิภาพสู่ความยิ่งใหญ่ (THE 8 HABITS FROM EFFECTIVENESS TO GREATNESS) จัดโดยกลุ่มบริษัท PacRim ผู้ให้คำปรึกษาทางด้านงานพัฒนาบุคลากร ซึ่งได้รับความสนใจจากนักธุรกิจ ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรเข้าฟังกันอย่างคับคั่ง

โควีย์บอกถึงหลักคิดพื้นฐานสำคัญสุดในการพัฒนาตนเองและการสร้างความเป็นผู้นำคือ ต้องผสมผสานหรือกาย (Body), ความคิด (Mind), จิตวิญญาณ (Spirit), และหัวใจ (Heart) ให้เป็นหนึ่งเดียว

Body สรีระเป็นเสมือนตัวแทนของเศรษฐกิจ

Mind รับรู้ เรียนรู้ วิเคราะห์

Heart เป็นตัวแทนของความรักความสัมพันธ์ ความมุ่งมั่นตั้งใจ

สุดท้าย **Spirit** เป็นเรื่องของจุดมุ่งหมายและหลักการ สำคัญต่างๆ ของชีวิต

4 เรื่องหลักที่กล่าวไปข้างต้น

เขายกมาเป็นหลักคิดพื้นฐานของศาสนาทุกศาสนาในโลก!!! และทั้ง 4 องค์ประกอบต้องขับเคลื่อนไปด้วยกัน จะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไปไม่ได้ หากขาดด้านใดด้านหนึ่งไปจะกระทบกับอีกด้านหนึ่งได้"

โควีย์บอกว่า องค์กรหรือผู้นำที่ไม่สามารถก้าวผ่านไปสูเป้าหมายที่วางไว้ได้เพราะ คนในองค์กรไม่สามารถจะผสมผสาน 4 เรื่องหลักเข้าด้วยกัน

เขาให้ลองถามตัวเองเล่นๆ ดูอย่างนี้ !!!!

- **เรื่องแรกเรื่องของหัวใจจิตหัวใจ (Heart) !!!**

คำถามคือ จะมีสักกี่คนที่เชื่ออย่างแท้จริงว่ามีความสามารถเหนือกว่างานที่ทำงาน หรือทำงานด้วยความกดดันเพื่อให้ได้มาซึ่งผลผลิต หรือต้องตกอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่ต้องทำให้ผลผลิตมากขึ้นแต่ต้องกดให้ต้นทุนต่ำลง คำตอบที่ได้คือ คนส่วนใหญ่ไม่มีใครอยากตกอยู่ใน

สถานการณ์เยี่ยงนี้ และตรงนี้เองที่ต้องกลับไปขบคิดว่า วัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดและมีอำนาจเหนือตัวบุคคลหรือไม่

โคเวียบอกว่าวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ดีสามารถให้ประโยชน์ได้แต่ก็แค่เครื่องจักรตัวหนึ่ง คุณอาจจะเป็นลูกน้องที่ดี แต่อาจเป็นเจ้านายที่เลวกก็ได้ ต้องพิจารณาและดูตัวเองว่าเก่งเรื่องไหน ทำงานไปแล้วถูกต้องถูกใจหรือไม่ หากมีคุณสมบัติที่กล่าวไปในข้างต้นนั้นแสดงว่าคุณค้นพบตัวจริงของคุณเข้าใจแล้ว ที่บอกว่าต้องขบคิดเพราะในโลกของเศรษฐกิจเราต้องเผชิญกับภาวะการแข่งขันจากจีนและอินเดีย และกว่า 80% ของสินค้าที่ผลิตขายกันอยู่ในโลกตอนนี้เป็นสินค้ามูลค่าเพิ่มที่ก่อเกิดมาจากฐานความรู้ (KNOWLEDGE WORKER) จากเมื่อก่อนที่สินค้ามูลค่าเพิ่มจากฐานความรู้มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 30 เท่านั้น

- **ความคิด(Mind)!!!**

สติเฟินเชื่อว่าหากมีจิตใจที่ปิดกั้นแล้วเป็นเรื่องยากที่จะปรับเปลี่ยนค่านิยมได้ หรือใช้วิสัยทัศน์ใหม่ๆ ได้

- **ถัดมาเรื่องของสรีระ Body!!!**

คำถามที่สติเฟินอยากให้อตอบคือแต่ละวันคุณใช้เวลากี่เปอร์เซ็นต์ไปกับการทำงานเร่งด่วน หากแต่เป็นเรื่องที่ไม่มีความสำคัญ?

คำตอบคือเวลากว่า 50% หมดไปกับงานเร่งด่วนแต่ไม่มีความสำคัญ อย่างเช่นเรื่องของการประชุม

- **สุดท้ายเรื่องของจิตวิญญาณ Spirit!!!**

ถามว่าคุณให้เวลากับงานขององค์กรมากน้อยแค่ไหน หรือเวลาส่วนใหญ่หมดไปกับการเล่นเกม หมกมุ่นอยู่กับวาระชอนเร็น

คำตอบคือ 75% หมดไปกับเรื่องทีกล่าวในข้างต้น จะมีเพียงแค่ 25% เท่านั้นที่ทุ่มเทไปกับการทำงาน ไม่นเท่านั้นอีกปัญหาสำคัญของคนและองค์กรคือขาดความไว้นื้อเชื่อใจซึ่งกันและกัน มีคนถามสติเฟินว่าทำไมคนในองค์กรจึงไม่ไว้วางใจในกันและกัน เขาตอบแบบนี้!!! มันเกิดจากการที่กลุ่มคนยังยึดติดอยู่กับกรอบคิดในยุคของอุตสาหกรรมเดิมอยู่ ทำงานในแนวทางแบบเดิมอยู่

สติเฟินบอกว่ายุคของเศรษฐกิจมี 5 สมัยยุคแรกเป็นยุคของนักล่า หรือ Hunter/Gatherers ก่อนจะปรับเปลี่ยนเข้าสู่ยุคการทำกรเกษตร หรือ Agrarian โลกยังคงพัฒนาต่อเนื่องจากเกษตรกรรมสู่ยุคอุตสาหกรรม Industrial และปรับเปลี่ยนพัฒนาสู่ยุคของข้อมูลข่าวสาร Information/Knowledge Worker และยุคของสติปัญญา (Wisdom) ถึงตอนนี้เราอยู่ในยุคที่ 4 เป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสารและสังคมแห่งความรู้ ก่อนพัฒนาสู่ยุคของสติปัญญา

สติเฟินบอกว่าสิ่งสำคัญสุดในยุคนี้คือการลงทุนเรื่องความรู้ เขาเชื่อว่าการลงทุนในเรื่องของมนุษย์ก็เหมือนกับการลงทุนในเรื่องเครื่องจักร แต่จะต่างกันก็ตรงที่คุณค่าของมนุษย์จะเพิ่มขึ้นตามเวลา ขณะที่เครื่องจักรจะบอบสลายตามกาลเวลา

สตีเฟนยกตัวเหตุการณ์ครั้งที่เขามีโอกาสพูดคุยกับผู้เชี่ยวชาญของบริษัทไมโครซอฟท์ บริษัทผู้ผลิตซอฟต์แวร์อันดับต้นของโลก และผู้เชี่ยวชาญคนที่เขาพูดคุยด้วยบอกว่าซอฟต์แวร์ของไมโครซอฟท์ สามารถที่จะช่วยเพิ่มผลผลิตได้มากถึง 10,000 เท่า นี่คือนี่ที่แสดงให้เห็นว่างานที่ใช้ความรู้จะแสดงประสิทธิผลออกมาได้อย่างเต็มที่

กล่าวสำหรับบทบาทหน้าที่ของผู้นำนอกเหนือจาก 4 องค์ประกอบหลักแล้ว ยังต้องมีการผสมผสานเรื่องอุปนิสัย 7 อย่าง ซึ่งเป็น 7 อุปนิสัยที่พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงเข้าไว้อย่างลงตัวด้วย

อุปนิสัย 7 อย่างที่ว่าประกอบด้วย !!!

1. คิดเชิงรุก (Be Proactive)
2. เริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ (Begin With The End in Mind)
3. ทำตามลำดับความสำคัญ (Put First Things First)
4. คิดแบบชนะ-ชนะ (Think Win-Win)
5. เริ่มเข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงได้รับความเข้าใจตอบแทน (Seek First to Understand, Then to be Understood)
6. รวมพลัง (Synergize)
7. ลับใบเลื่อยให้คมเสมอ (Sharpen the Saw)

สำคัญผู้นำต้องคิดอยู่บนพื้นฐานที่อยู่บนผลประโยชน์ร่วมกันทั้งสองฝ่าย ไม่ใช่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้ผลประโยชน์แต่เพียงด้านเดียว เขาเทียบเคียงเรื่องนี้เหมือนบริษัทที่ออกสินค้าผลิตภัณฑ์ และต้องซื้อสตั๊ดต่อลูกค้า ซัพพลายเออร์ ทำการค้าแบบไม่มีเล่ห์กล และหลักคิดที่ว่ามาจากพื้นฐานของศาสนาเช่นเดียวกัน!!!!

โคเวียบอกว่า ผู้นำที่ดีควรมีความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจ และกระตุ้นให้ผู้ใต้บังคับบัญชาแสดงความเป็นผู้นำที่แฝงอยู่ในตนเองออกมา ผู้นำก็แค่วางแผนคิดเท่านั้น คนระดับกลางต่างหากที่มีอำนาจการบริหารจัดการที่แท้จริง ผู้นำที่ดีจึงต้องช่วยส่งเสริมศักยภาพของบุคคล กลุ่มผู้ร่วมงาน และองค์กร โดยส่วนตัวเขาชื่นชมมหาตมะ คานธี ผู้นำประเทศอินเดียที่เชิดชูแนวคิดเรื่องอหิงสา หรือการต่อสู้โดยการไม่ใช้ความรุนแรง โคเวียบอกว่าสิ่งที่น่าทึ่งในตัวของคนคานธี คือ ไม่ใช่ผู้นำที่มาจากทางเลือกตั้ง หากแต่สามารถทำให้คนอินเดียตระหนักถึงคุณค่าในตนเองได้ อีกเรื่องที่เป็นคุณสมบัติสำคัญคือเรื่องของทัศนคติ !!!!

โคเวียเล่าเหตุการณ์ครั้งที่เขาได้มีโอกาสพูดคุยกับประธานาธิบดีของประเทศเม็กซิโกในช่วงปี พ.ศ.2525 และถูกตั้งคำถามว่าควรมีพันธกิจในการบริหารประเทศอย่างไร เพื่อให้การบริหารประเทศเป็นอย่างไรโปร่งใส โคเวียบอกว่าประชาชนต้องเป็นผู้ที่กำกับรัฐบาลไม่ใช่ให้รัฐบาลมากำกับประชาชน !!!!

กล่าวสำหรับเรื่องของทัศนคติที่ปรับเปลี่ยนไปสามารถสร้างประสิทธิผลในทางบวกได้ เขาให้เทียบเคียงกับคนทำผิดที่กลัวตำรวจ ไม่กล้าเดินเข้าไปหากลับกันหากตำรวจปรับเปลี่ยนทัศนคติเสียใหม่เดินไปหาคนที่ทำผิดเสียเอง โดยไม่รอให้คนที่ทำความผิดเดินมาหา

สิ่งที่ตามมาคือคนที่ทำผิดน้อยลง โควี๋ย้ใช้เวลากับการแบ่งปันประสบการณ์ ถึง 3 ชั่วโมงเต็ม ก่อนจบเขายังได้กล่าวชื่นชมถึงความก้าวหน้าของประเทศไทย และคนไทยว่าเป็นประเทศที่มีคนมีจิตใจเอื้ออารี และนี่ไม่ใช่ครั้งแรกของโควี๋ย้ แต่เป็นครั้งที่ 3 แล้วที่เขาได้มีโอกาสเดินทางมาเมืองไทย ถ้า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อยากเห็นสังคมไทยพัฒนาไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้หรือ KNOWLEDGE BASED SOCIETY และพยายามอย่างหนักกับการปฏิรูประบบการศึกษาของไทยเสียใหม่

เพื่อให้สังคมไทยก้าวไปสุดจุดนั้น สิ่งนั้น คือ สิ่งที่โควี๋ย้ผู้ได้ชื่อว่าครูแห่งความเป็นผู้นำอยากเห็นเกิดขึ้นในเมืองไทยเช่นเดียวกัน เขาบอกว่าอยากกระตุ้นให้ไทยเป็น "KNOWLEDGE WORKER" เป็นสังคมที่ใช้ความรู้เป็นฐานที่สามารถเปลี่ยนแปลงคนได้และทำให้ทุกอย่างพัฒนาต่อเนื่องไปด้วยดี นั่นคือ สิ่งที่เขากล่าวทิ้งท้ายเอาไว้ให้ขบคิดก่อนจะเดินทางไปรับประทานอาหารกลางวันร่วมกับ พ.ต.ท.ทักษิณ และคณะรัฐบาลต่อไป

